

УДК 338.485

Ірина Дидів

*асистент кафедри туризму,
Львівський національний аграрний університет,
м. Дубляни*

ОСНОВНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Сільський зелений туризм – це відпочинковий вид туризму, що передбачає тимчасове перебування туристів у сільській місцевості з отриманням послуг та використанням майна, трудових ресурсів селянського або фермерського господарства, природно-рекреаційних особливостей місцевості, культурної, історичної та етнографічної спадщини регіону.

Розвиток сільського зеленого туризму зможе забезпечити збільшення доходів селян завдяки наданню послуг із прийому та проживання туристів; облаштування туристичних маршрутів; роботи гідом чи екскурсиводом; транспортного обслуговування туристів; егерської діяльності (полювання, аматорського та спортивного рибальства); виробництва та реалізації туристам для споживання екологічно безпечних продуктів харчування; надання кулінарних послуг; реалізації товарів народних промислів; оздоровлювальної терапії з використанням продуктів рослинного і тваринного походження; музеїв народного мистецтва; проведення культурно-розважальних заходів з огляду на історико-етнографічну спадщину (сільські фестивали та народний фольклор) [2].

Пріоритетність розвитку сільського зеленого туризму в Україні зумовлено нагальною необхідністю невідкладного розв'язання соціально-економічних проблем сучасного села. Вважається, що одне господарство, яке надає туристичні послуги, одночасно створює близько 10 нових робочих місць в околиці. Селянські сім'ї, які розпочинають туристичну діяльність, повинні здобути нові навички, а також навчитися основ підприємництва. Розвиток цієї діяльності сприятиме надходженню додаткових прибутків селянським господарством без великих інвестиційних затрат.

Прийняття селянами рішення щодо діяльності сільського зеленого туризму вимагає від них відповідних юридичних, економічних, екологічних знань. Розв'язанням посталих проблем повинні зайнятися спільно органи державної влади, науково-дослідні та навчальні установи, недержавні громадські організації та спілка сільського зеленого туризму [3].

Сільський зелений туризм – корисний як для відпочивальників, так і для господарів-селян, сільських громад, регіонів і держави загалом, оскільки сприяє розвитку багатьох галузей економіки, пов'язаних із ним. Його розвиток сприяє збереженню селянства як носія української ідентичності, культури і духовності та надає додаткові можливості для популяризації української культури, поширення знань та інформації про історичні, природні, етнографічні особливості України, заслуговує на всебічну підтримку з боку держави.

Сільський зелений туризм як одна із форм несільськогосподарської діяльності сільського населення дає змогу забезпечити стійкий розвиток сільських територій, розширити можливості реалізації продукції особистого господарства та їх диверсифікації, зменшення міграційних процесів завдяки підвищенню зайнятості та доходності сільських жителів, збереження добробуту, природних ресурсів та національних традицій. [1]

Зазначимо, що лише сільський зелений туризм у сучасних економіко-демографічних умовах здатний реально допомогти малим поселенням України вижити. Тож сьогодні вкрай необхідна підтримка малих сіл, оскільки за офіційною статистикою кожного року з карти України зникає 12–15 сіл, а частка міського населення постійно зростає.

Соціально-економічне значення розвитку сільського зеленого туризму для України полягає у тому, що він стимулює розвиток селянських господарств, сприяє розвитку місцевої інфраструктури, збутові надлишків сільськогосподарської продукції, збільшуючи додаткові прибутки селян, активізує місцевий ринок праці та підвищує зайнятість молоді на селі, сприяє охороні природних ресурсів, насамперед збереженню етнокультурної самобутності українців, створює можливості для змістовного відпочинку незаможних людей [4].

Розвиток сільського туризму розв'язує такі соціально-економічні проблеми села: зменшує рівень безробіття сільського населення, по-

ліпшує благоустрій сільської інфраструктури, стимулює розвиток, відродження і збереження місцевих народних промислів, пам'яток історико-культурної спадщини, підвищує культурно-освітній рівень та екологічну свідомість мешканців села.

Список використаних джерел

1. Гримак О. Перспективи розвитку аграрного туризму в Карпатському регіоні / Гримак О., Вовк М., Джура В. // Науковий вісник ЛНУВМБ імені С.С. Гжицького. Серія: економічні науки.– 2017.– Т. 19, № 81.– С. 114–117.
2. Львовська Т. А. Сільський зелений туризм як перспективний напрям розвитку села. Сталій розвиток України: проблеми і перспективи / Львовська Т. А. : зб. матеріалів тез за результатами IV наук.-практ. конф. студ. та молодих вчених.– Кам'янець-Подільський, 2016.– С. 142–144.
3. Кудла Н. Місце сільського туризму у активізації господарської діяльності на селі. Туризм і розвиток регіону / Н. Кудла // Рекреаційний потенціал Прикарпаття: історія, сучасний стан, перспективи : матеріали міжнародної наукової конференції. – Івано-Франківськ, 2011.– Вип. 3.– С. 277–281.
4. Кузик С. П. Географія туризму : навч. посіб. / С. П. Кузик.– Київ : Знання, 2011.– 71 с.